

ministeren [Brandes]: Jeg har ikke beklaget ham!). Det har jeg heller ikke sagt, aldeles ikke; jeg har kun anført det som en Hindring for, at Manden kunde erlægge Afgiften af Arven ved at tage den af sin aarlige Indtægt. Jeg synes, det er et Spørgsmaal, der meget vel i dette Øjeblik kunde egne sig til Forhandling, om man ikke burde forskyde Forholdet mellem disse Satser til Gunst for Satserne under Gruppe A, men med en betydelig Forøgelse for Satserne under Grupperne C og D.

Hvad Formueskatten angaar, gælder det samme om den, at den faktisk bliver bestaaende og vil være vanskelig at forandre i 1916. Det er noget, vi er ganske klar over, og som er fulgt i hele vor Indkomstbeskatning, at den Indtægt, der skriver sig fra Formue, har en anden Karakter end den, der skriver sig fra Virksomhed, og derfor ogsaa kan taale større Beskatning end denne; det er ganske givet. Men det er en fuldkommen Misforstaaelse at anvende det paa det her omhandlede Forhold, thi Skat paa Formue er ikke det samme som Skat paa Indtægt af Formue. I Almindelighed er Formueskat naturligvis kun et digtet Navn for Indkomstskat. Man vil af Mandens Indtægt tage saa meget, som man kan regne sig til er passende i Forhold til hans Formue, men Meningen er, at han skal betale Skatten af sin Indtægt. Men med en Formueskat af nogen Størrelse kommer det let til, at han maa betale den af selve Formuen. Man maa netop under de nuværende Forhold i høj Grad regne med, at Skat paa Formue ikke uden videre kan opstilles som en Skat paa dem, der har et sikkert økonomisk Grundlag, thi det er ingenlunde alle Formuer, der giver Indtægter. Og navnlig i dette Øjeblik er der en stor Mængde Formuer herhjemme, der vil komme i den Situation enten at give mindre Indtægt eller maaske slet ingen. Hvis vi nu skal vedtage en Formueskat af denne Art med den stærke Forøgelse uden at have Lov til at overveje, hvad det vil betyde, og navnlig hvad det vil betyde paa det Tidspunkt, der kommer, hvor vi skal til at bygge Virksomhederne op igen i Samfundet, synes jeg egentlig, vi handler paa et forkert Grundlag, vi maa virkelig drøfte det Spørgsmaal. Jeg har under den stedfundne Forhandling kun hørt den Tanke-

gang fremsat, at en formuende Mand er en Mand, der har sit paa det tørre. Man gaar ud fra den Betragtning, at han, naar han skal betale Skat af sin Formue, kun skal kvittere lidt af sit Velvære, og det kan der i og for sig ikke indvendes noget imod, naar der endelig skal tages fra Folk. Staten optræder jo med den stærkeres Ret, den tager, enten vi knyer eller ikke, og det er altid et vist humant Træk hos en Røver, at han lader dem, som kun har lidt, slippe billigere og dem, som har mere, betale mere, men det forandrer ikke Røveriets Karakter, og naar dette er motiveret ved, at en Mand med Formue har et vist Velvære og derfor kan afse Skatten, er det en gal Forudsætning, thi Formuen er i de allerfleste Tilfælde et Arbejdsmiddel. Den er ikke noget, man kun staar i det Forhold til, at man har en Kapital staaende i Sparekassen eller i nogle Obligationer, hvoraf man hæver sin Rente, nej, ens Formue er ens Virkemiddel, ens Arbejdsmiddel; for en Købmand er den alt det, der staar i hans Forretning, for andre er den — hvad der har særlig stor Betydning i dette Land — repræsenteret i Form af fast Ejendom. Med andre Ord, den er et Led i hele den store Erhvervsvirksomhed, hvoraf vort Land lever. Hvis man svækker denne Kapital, svækker man Arbejdsmidlet, svækker det i den enkeltes Besiddelse, og det netop i den Tid, som kommer, hvor det virkelig vil være nødvendigt, at de Hindringer, der lægges i Vejen for Virksomhederne, bliver saa smaa som muligt. Det er en ganske ensidig, og i dette Øjeblik, synes jeg, ingenlunde ufarlig Betragtning i Formuen blot at se en Assurance, som sikrer en imod at behøve at sulte. Nej, Formuen er et Virkemiddel, og svækkes dette, kommer det til at gaa ud over alle de mange Mennesker, som lever af den Virksomhed, som Manden med Formue skaber. Den Mand, der blot trækker Renter af sine Penge, ja, han lever af dem, men hvor kommer hans Penge hen? De staar ude i Virksomheder, og de, som administrerer disse Virksomheder, skaber derigennem Grundlag for andre Menneskers Arbejde. Hvis vi svækker denne Kapitalvirksomhed, svækker vi Arbejdslivet i Samfundet i langt, langt større Grad, end man ved blot at holde Øjnene fæstet paa det nærmest foreliggende straks lægger Mærke